

200703460/1.

Datum uitspraak: 7 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/17343 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 10 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2007, verzonden op 11 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift naar voren is gebracht, omschrijft geen onderdeel van de aangevallen uitspraak waarmee appelland zich niet kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van grieven in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

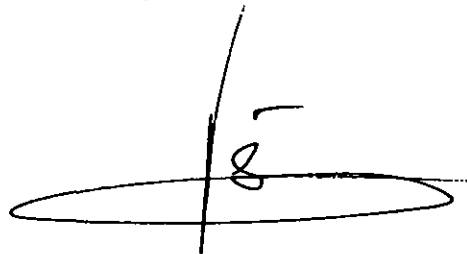
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

452-549.

Verzonden: **7 - JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 84475
2508AL 's-GRAVENHAGE

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door W.J.F. van der Kraats
Telefoon 070 - 424 11 38
Fax 070 - 424 11 39
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/04/2007
Datum 23/04/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:	02/2026044		
Coördinatie:			
Uitd ontvangstdatum:			
Brtatnr:			
IND ontvangst datum:	24 APR. 2007		
Registratie in INDIS:	naam mdr:	datum:	loc:
Invoer controle:	naam mdr:	datum:	loc:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Willem Lodewijk Frederik van der Kraats, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Oekraïne
Nationaliteit(en) : Oekraïne, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 23/04/2007
Tijd : 14:20 uur.

V.nr.

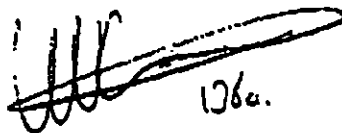
Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 24. Apr. 15:13

Van justitie

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
W.L.F. van der Kraats

Handtekening

136a.

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 24. Apr. 15:13

ONTVANGEN 27-04-2007 12:16

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 013

uitspraak

INGEKOMEN 14 Mei 2007

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 07/17343
V-nummer

Inzake: _____ eiser,
gemachtigde mr. R.P. Diebandhoesing, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. M.R. van Lelyveld.

I Procesverloop

Eiser heeft gesteld te zijn geboren op _____ en de Oekraïense
nationaliteit te bezitten.

2 Op 23 april 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 23 april
2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a., van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 3 mei 2007.
Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich
laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig M. Snook-Gorelik,
tolk in de Oekraïense taal.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit
tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij
afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Gemachtigde van eiser heeft aangevoerd dat eiser op 23 april 2007 door een auto is
aangereden en daarbij verwondingen heeft opgelopen, terwijl in het proces-verbaal staat dat
eiser tegen het motorrijtuig zou zijn aangereden. Voorts stelt eiser dat de
opsporingsambtenaar wel bevoegd was naar de personalia van eiser te vragen, maar dat
voorafgaand aan het verzoek aan eiser een identiteitsbewijs te tonen geen naar objectieve
maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf aanwezig was. Onder
verwijzing naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 27 februari 2006 (LJN: AV4186) stelt de gemachtigde dat eisers
staandehouding onrechtmatig was. Voorts is namens eiser aangevoerd dat verweerder
onvoldoende voortvarend handelt, nu _____ de persoon die getuige was van het
ongeval en eveneens is staandegehouden, al wel is uitgezet en eiser nog niet. Verweerder
heeft kennelijk geen kopie meer van het paspoort van eiser terwijl eiser eerder is uitgezet
door verweerder. Ook is eiser nog niet geïnterviewd bij de Oekraïense autoriteiten.

3 Namens verweerder is aangevoerd dat eiser betrokken is geweest bij een aanrijding
en dat bij uitvoering van de algemene politietaken mag worden gevraagd naar een

AWB 07/17343

INGEKOMEN 14 MEI 2007

2

legitimatiebewijs. Toen eiser een Oekraïens rijbewijs toonde en verklaarde dat zijn paspoort in Duitsland lag, waar hij asiel had aangevraagd, ontstond een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Voorts stelt verweerder dat er een Dublinclaim is gelegd bij de Duitse autoriteiten. Verweerder heeft geen paspoort van eiser in zijn bezit. Eiser heeft zelf een document, welke is opgesteld in de Oekraïense taal, laten faxen en dit is doorgezonden naar de Dienst Terugkeer en Vertrek.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 De rechtbank stelt vast dat namens eiser de rechtmatigheid van de staandehouding is betwist. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen in onder meer de uitspraak van 24 augustus 2006 (JV 2006/382), dient het proces-verbaal van staandehouding krachtens artikel 50 Vw 2000 te vermelden met uitoefening van welke bevoegdheid de controle van de vreemdeling, die tot zijn staandehouding heeft geleid, heeft plaatsgevonden. Uit het op 23 april 2007 op ambtsbelofte, dan wel ambtseer opgemaakte proces-verbaal van staandehouding en overbrenging (hierna: het proces-verbaal) blijkt dat de verbalisanten zich hebben begeven naar de Cubalaan te Poeldijk in verband met een aanrijding aldaar tussen een fietser en een motorrijtuig. Eiser was de fietser en derhalve partij in de aanrijding. Om de gegevens van de betrokkenen van de aanrijding te kunnen noteren, verzocht een van de verbalisanten eiser zich te legitimeren. Uit het proces-verbaal kan aldus worden afgeleid dat de verbalisanten in het kader van de uitoefening van de algemene politietaken eiser hebben gevraagd zich te legitimeren. De rechtbank ziet gelet op de hiervoor genoemde omstandigheden geen grond voor het oordeel dat de verbalisanten niet naar de identiteit van eiser hebben kunnen vragen. Volgens het proces-verbaal heeft eiser vervolgens een Oekraïens rijbewijs getoond en verklaard dat zijn paspoort in Duitsland ligt, alwaar hij asiel heeft aangevraagd. Gelet op die omstandigheden kon naar het oordeel van de rechtbank ten aanzien van eiser een redelijk vermoeden van illegaal verblijf ontstaan en mocht eiser worden staandegehouden op grond van artikel 50 van de Vw 2000. Gelet op het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van staandehouding op rechtmatige wijze is toegepast. De rechtmatigheid van de maatregel van ophouding voor verhoor is namens eiser niet betwist.

4.2 Niet is betwist dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

4.3 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn en handelt verweerder voldoende voortvarend teneinde de uitzetting van eiser te realiseren. Verweerder heeft een Dublinclaim gelegd bij de Duitse autoriteiten en is thans in afwachting van een reactie hierop.

4.4 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.5 Het beroep is ongegrond.

AWB 07/17343

INGEKOMEN 14 MEI 2007

4.6 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.7 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af;

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 10 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier.

De griffier:

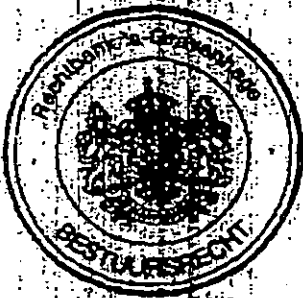
De rechter:

Rechtsmiddel

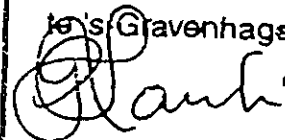
Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 11 MEI 2007

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
's-Gravenhage

G. Janki

wnd

Advocaatenkantoor Loekkwartier

Mr. drs. R.P. Diebandhoesing

Advocaat & Procureur

Den Haag, 18 mei 2007

Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak

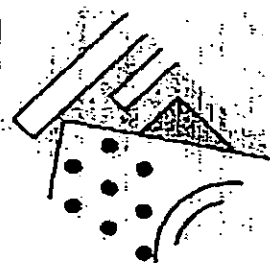
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 20.019

2500 EA DEN HAAG

F. 070 365.1380

RAAD VAN STATE	
3003	INGEKOMEN
B	18 MEI 2007
ZAAKNR. 200703460	
AAN: VS	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per F. (zes pag.) en per post

Betreft: hoger beroep namens de heer ; geb. te
 Oekraïne, thans gedetineerd te Rotterdam (detentieboot); V
 in vreemdelingenbewaring sedert ma. 23 april 2007
 zitting: donderdag 03 mei 2007; uitspraak 10 mei 2007, verzonden op 11 mei 2007

Geacht College,

Hierbij dien ik namens die mij daartoe bepaaldelijk gemachtigd
 of gemachtigd heeft en die domicilie kiest te mijnen kantore een beroepschrift in
 tegenliggende uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Dordrecht, d.d. 10 mei 2007, verzonden op 11 mei 2007, onder
 kenmerk 07/17343. De rechtbank heeft toen het beroep van appellant ongegrond
 verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Novosilets kan zich
 hiermee niet verenigen, vandaar dit hoger beroep.

Opgemerkt wordt dat de pleitnota die gemachtigde ter zitting heeft overlegd hierbij
 als hermaad en ingelast worden beschouwd.

FEITEN

..... is vreemdeling in de zin van Vw-2000, afkomstig uit Oekraïne.
 Op maandag 23 april 2007, omstreeks 04.30 uur fietste hij, samen met
 (proc. 07/17349 VRONTN GIE V1 DUI1, eveneens afkomstig uit de Oekraïne), in
 het Westland. Omstreeks 05.00 uur daaraanvolgend werd aangereden
 door een auto, waarbij hij hoofdletsel en letsel aan zijn armen en benen opliep. De
 automobilist stopte, doch wilde direct daarop doorrijden. Daar zijn kenteken
 genoteerd had, zag de automobilist zich gedwongen het alarmnummer 112 op te
 bellen, waarna politie en ambulance ter plaatse verschenen.

In het p.v. van staandehouding staat het volgende:

Op maandag 23 april 2007, omstreeks 04.45 uur, behandelden wij, verbalisanten
 een aanrijding met letsel tussen 1 fietser en 1 motorrijtuig. De fietser was tegen het
 motorrijtuig gereden. De staande gehouden persoon was de fietser en partij in de
 aanrijding. Om de gegevens van betrokkenen van de aanrijding te kunnen noteren,
 verzocht ik (volgt naam verbalisant), de fietser zijn identiteit bekend te maken en

verzocht hem een legitimatie te tonen ter vaststelling van zijn identiteit. De fietser gaf op te zijn de persoon die hier als boven genoemd is. Tevens toonde hij mij een ~~bewijs~~ uit de Oekraïne. Daar ik de verblijfsrechtelijke positie van ; wilde vaststellen, verzocht ik hem mij zijn paspoort of een ander document te tonen, waarin zijn verblijfsrechtelijke positie blijkt. deelde mede dat hij hieraan niet kon voldoen.

Zijn paspoort had hij bij een vriend liggen.

De staande gehouden persoon verklaarde met betrekking tot zijn verblijfsrechtelijke positie: Mijn paspoort ligt in Duitsland, daar heb ik asiel aangevraagd. (einde citaat)

De rechtbank overweegt in de thans bestreden uitspraak dat verbalisanten handelden in het kader van algemene politietaken: "Eiser was de fietser en derhalve partij in de aanrijding. Om de gegevens van de betrokkenen van de aanrijding te kunnen noteren, verzocht een van de verbalisanten eiser zich te legitimeren." (r.o. 4.1)

GRIEVEN

De eerste grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank de feiten verkeerd vaststelt, terwijl een juiste vaststelling tot een ander oordeel zou leiden. Hierdoor ontbeent de uitspraak de juiste feitelijke grondslag. Deze onjuiste vaststelling is van invloed geweest op de thans bestreden uitspraak: Om de gegevens van de betrokkenen van de aanrijding te kunnen noteren, verzocht een van de verbalisanten eiser zich te legitimeren.

Vaststaat dat verbalisant(-en) de gegevens van de bestuurder van het motorrijtuig, alsmede zijn verblijfsrechtelijke positie niet vermeldde(n), hetgeen discriminatoir is.

De tweede grief is, dat de rechtbank door zo te overwegen als thans een verkeerde toepassing heeft gegeven van artikel 50Vw-2000.

De vraag die aan de orde is, is of er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf is, dus of er feiten en omstandigheden in het dossier aan te wijzen zijn, die - naar objectieve maatstaven gemeten - op 23 april 2007 een redelijk vermoeden van illegaal opleveren (artikel 50 Vw).

is van mening dat zulks niet het geval is.

Immers, voorafgaand aan het verzoek aan hem om een identiteitsbewijs te tonen, dient er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bij verbalisant aanwezig te zijn. Dit was er niet en blijkt evenmin uit het dossier. Dat de opsporingsambtenaar bevoegd was naar de *personalia* van eiser-slachtoffer te vragen is juist, maar naar objectieve maatstaven gemeten was er geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Tevens is toen niet het bevragings-systeem van de politie/VD, namelijk politie sure handhaving vreemdelingen, geraadpleegd.

Indien en voor zover de conclusie van de rechtbank juist zou zijn, dan zouden slachtoffers-vreemdelingen, die bijvoorbeeld verkracht, mishandeld, beroofd etc. etc. zijn bij aangifte het niet denkbeeldige risico lopen onmiddellijk van hun vrijheid beroofd te worden door in vreemdelingenbewaring te worden gesteld, hetgeen - als bekend - van onbeperkte duur is.

Indien en vzw. verweerder stelt dat het hoger beroepschrift geen rechtsvragen aan de orde stelt in de zin van art. 91 Vw (rechtseenheid, rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming) dan dient hij dit niet in algemene zin te stellen, maar uitsluitend per geval. Uiteraard dient e.e.a. dan gemotiveerd én geëxpliciteerd te worden, daar anders deze door verweerder inmiddels welhaast sacrosanct verklaarde formule zinledig is en *juist niet* leidt tot beantwoording van vragen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven.

Gemachtigde verzoekt de Raad van State

dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bewaring op te (doen) heffen en verweerder te verwijzen in de proceskosten;

het beroep -alsnog- gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten daarvan;

indien en voor zover mogelijk: de Staatssecretaris van Justitie (de Staat/ IND) te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding over de periode dat de vreemdeling onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht, e.e.a. volgens de thans geldende tarieven.

Hoogachtend,

Bijlage(n) 3 pag.